

DÉLSOMOGY

Függetlenségi és 48-as párti politikai lap. Megjelenik Vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 korona. — Fél évre 4 korona.
Negyedévre 2 korona 50 fillér.
— Egyes példány ára 20 fillér. —

Felelős szerkesztő:

BARVÁRTH GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Rákóczi-utca 10 szám.

Kéziratot vissza nem adunk.
— Nyil-tér garmond sora 40 fillér. —

Utban a választójog.

Az egész ország fellétkzett, a mikor hírül vette a Khuen-kormány végleges bukását. Egész nyíltan mondhatjuk, hogy távozásával a magyar politikai élet tisztulásának jelét látjuk.

Mosolygós arccal fogott hozzá a véderőjavaslatok tárgyalásához. „Én vagyok a terminus nélküli miniszterelnök”; — mondta mosolyogva. „Ráérek én 1913. január 1-éig” — jegyezte meg máskor. És ime! Hol van még az 1913. január elseje és hol van már a Khuen-kormány? Politikai alaptétele a kétszínűség, az ellenfél megtévesztése; csak hogy az ellenzék is átlátott a szítán. — A trónbeszédben, a legsürgősebb és tovább el nem odázható reformnak, jelezte a választójogot. — de mikor sürgette rajta az ellenzék, gúnyosan „általános, titkos és még nem tudom micsoda választójognak” nevezte ugyanaz a Khuen Hédervár, a ki pedig azt hirdette, hogy a választójognak van olyan barátja mint Justh Gyula. — Mindig az ellenkezőjét vette an-

nak, a mit ígért és sohasem a nemzet javára.

Legnagyobb bűne — szerintünk az. — hogy a magyar nemzetet, mint egy pipogya, politikailag éretlen és főleg erkölcsileg gyenge nemzetet állította a világ elé, a melyet néhány millióval le lehet fizetni. — Szerintünk legnagyobb bűne az, hogy akkor, a mikor a parlamentben nagy többség volt, a mely a nemzet osztatlan bizalmát bírta, akkor felajánkozott az udvarnál, hogy az ő horvátországi eszközeivel majd hoz össze az udvarnak többséget. — Nem elég ellenségünk van a bécsi udvarnál, nem eléggé látták 1906-ban nemzetünk gyöngeségét, még szükség volt Khuen szerint arra is, hogy demonstráltassék az is, hogy 20–30 millió elég ennek az országnak, hogy eikabuljon és jogai érvényesítéséről lemondjon. — De a saját bűne ölte meg kormányát. Hogy engedjen ugyan az a bécsi udvar, eannek a többségnek, ennek a gyöngye parlamentnek, a melyről azt gondolja: Ilyent ugyan mindig összehozhatok?

Hogy parlamentünk mennyire gyön-

ge, soha még jobban nem tünt fel. — Egy parlamenti többség ünnepélyes formában nyilvánítja akaratát. — Még figyelemre sem méltatják. — Egy közös miniszter merészkedik szembe helyezkedni a kormányzó párttal, porig alázza a miniszterelnököt és — nem a hadügyminiszter megy — hanem a többségre támaszkodó kormány. — Ez nem más, mint a parlament gyöngesége.

Uj, erős, hatalmas parlamentre van szükségünk, a melyről nem lehet úgy vélekedni, mint erről a többségről, hogy ilyent ugyanazon pénzért mindig kapunk. — Hatalmas erős, a nép millióit magába foglaló parlament kell a nemzetnek, a melyről az udvar is tudja, hogy milliókat foglal magában és a népparlament védelmére millió és millió polgár áll minden pillanatban talpra.

— **A képviselőház elnapolása.**
(Budapest április 18.) A képviselőház ma tartott ülésében a lemondott miniszterelnök indítványára üléseit az új kormány kinevezéseig elnapolta s felhatalmazta az elnököt a Haznak a szükséghez képest való összehívására.

A vasálarcos ember.

(Homályos részletek a francia történelemben.)
(A titokzatos fogoly. — Az álarc.)

Franciaország történelmében több olyan megoldatlan kérdés van, amely örökké új marad: ezek közé tartozik a meggyilkolt XIV. Lajos fiának a titokzatos sorsa, és a vasálarcos ember misztikus története. Időnkint mindig akad egy-egy tudós, aki úgy véli, hogy a titokzatos kérdésekre meg tud felelni, de aztán más történészek csakhamar bebizonyítják, hogy a valóságot e kérdésekben még mindig homály borítja. Jelenleg a francia történelmi irodalom a „vasálarcos ember” kitételének felderítésén fáradozik, s vannak, akik a személyét egész biztosan vélik megállapítani, bárha alig volt még ember, aki több embert ismert volna,

mint a francia történelemnek ez a fregolija. Egyszer Fouquet, vagy Vermandois gróf, máskor Montmouth, Beaufort, Mallioli néven vagy mint Mantua hercegének a követe szerepelt az állami — fogházakban. Amikor még élt, a nép fantáziája Cromwell fiának hitte, később pedig az idősebb Dumas képzeletében XIV. Lajos testvére lett. A valószínűség mellett szól, hogy ez a titokzatos ember, — akinek az álarca különben nem vasból, hanem fekete bársonyból volt, — korántsem érdemelte meg azt a nagy tekintélyt, amelynek örvendett. Eustach Danger vagy d' Angernek hívták, s nem volt sem a király fivére, sem a híres emlékeztető lora fia, hanem egy közönséges kém, akinek a száját be akarták fogni, nehogy valami nagy titkot, amelynek birtokában volt, elárulhasson.

Legalább ezt mondta Louis Matte megjelent új könyvében, amelynek címe: Politikai bűntettek XIV. Lajos korában.

1669. július 16-án Louvois miniszter a Pigner i fogház igazgatójának egy Eustach Danger nevű rab internálását jelzi, s egyben arra kéri az igazgatót, hogy a rabot a külvilágtól teljesen zárja el. Korossan ki ön számára egy cellát, — így irt a miniszter, amelynek ablakát sehonnét sem lehet megközelíteni, s amelyet több elzárt ajtó választ el a börtönortól is. A nyomorultnak, aki e cella lakója lesz, az eledelét önnök szabad hozzá bevinni, s ez alkalommal óvakodjék csak egy szavára is hallgatni. Ha a rab beszélni akar, fenyegetse meg halálbüntetéssel. Ne felejtse el, hogy szolgálombrérel van dolga, akinek nem dukái a jó bánásmód.

Tulhalmozott raktár folytán

Kosztüm, blouze és ruhakelmékben nagy kiárúsítást rendezek.

DEUTSCH DÁVID FIA divatházában SZIGETVÁR.

A politikai helyzet.

Lukács László a királynál.

Bécs, április 19.

Lukács László ma délelőtt 11 órakor kihallgatáson jelent meg a királynál és jelentést tett a politikai helyzetről. A király meghallgatta Lukács László kibontakozási tervét, de a döntést későbbre tartotta fönn magának. — Lukács László egy óra hosszat időzött a királynál, ahonnan visszahajtott a magyar házba. Lukács László a király további intézkedéséig Bécsben marad és tárgyalásokat folytat Auffenberg közös hadügyminiszterrel.

A kormány lemondása a főrendiházban.

Budapest április 19.

A főrendiház ma délután fél egy órakor ülést tartott, melyen *Khuen-Héderváry* Károly gróf miniszterelnök bejelentette a kormány lemondását.

H I R E K.

Anthológiával.

Ha az élet tövisein
Tiszta szived megvérezed,
A poéták daloskönyvét
Forgassa csak piciny kezed.

Sugnak neked szép meséket
Rózsaszájról, harmatespről:
Visznek, visznek édes álmok
S a te lelked megkönnyebbül.

Feleki Sándor.

Joggal kérdezhetnők ezután, vajjon nem látszanak-e ez óvintézkedések egy szolgálva szemben tulszigorunak? És emellett Louvois ahányszor csak Saint-Marsnak írt, sohasem felejtette el a fogházigazgatót Danger büntetésének szigorú betartására figyelmeztetni. Valóban, a foglyot még csak nem is látta senki! Cellájának ablaka oly magasan volt, hogy csak egy kis darabka eget láthatott. A mikor Saint-Mars igazgatót az Exilles fogházhoz helyezték át, foglyát csukott kocsi-ban magával vitte. Új fogságában Dangernek jó magaviseletéért megengedték, hogy bűneit egy papnak meggyónhassa, s misét hallgathasson. De a papnak nem volt szabad a rab nevét megtudni, tőle előlelete felől kérdezősködni, vagy valamit átvenni.

A szegény Danger tizenkét évig volt már lakat alatt. 1687-ben Saint-Mars-ot Szent Margitra küldték; s ez alkalommal a féltve őrzött foglyot egy vászonnal letakart hordszéken vitette maga mellett. A nép az egész uton nagy izgatottsággal lesté és találgatta, hogy ki lehet a titokzatos személy, — s végre abban állapodtak meg, hogy

csak Cromwel fia lehet.

Louvois meghalt, — utóda az elővigyázati rendszabályokat még jobban megszigorította. Minden évés után két tisztnek meg kellett vizsgálnia a tányérokot, vajjon nincsen-e valami belekarcolva?

Minden nap többször felhányták az egész agyat, hogy megvizsgálják, hogy a vasrács elég szilárd-e s megmotozták magát a foglyot is.

Ebben az időben még az ugynevezett „vásálareről“ nem esik szó. Csak 1698-ban jelenik meg az álarc, midőn Saint-Mars lesz a Bastille igazgató. Eustache Danger-nak a Bastille-bevonulásakor el kellett földnie arcát, de az álarc nem vasból volt, hanem bársonyból; ez ugyan kevésbé drámai, de valószínűbb. Mintan ezt az óvatossági eljárást alkalmasnak találták, ezentúl a foglynál ha celláját elhagyta és a Bastille udvarán sétálgatott, arcát el kellett földnie. Öt évvel később, rövid betegség után meghalt ez a esodálatos személyiség s Marschioll néven temették el. Ezt a nevet, Louis Matte szerint — amint ez a Bastille-ban szokásos

— A dühös vendég. Mayer Mihály barcsi kávépanaszt emelt a büntető bíróságnál *Szenitz* Miksa ottani lakatos mester ellen, mert az husvét első napján ugy este 9 óra tájban a kávéház udvarában éktelen lármát csapva őt értő kifejezésekkel illette, ablakát betörte s a kávéház ajtaját megromgálta s vendégeit szórakozásukban gátolta.

— Három levélhordóknk lesz. A posta távirtda vezérigazgatóság *Szigetvár* részére egy harmadik kézbesítő rendszeresítését engedélyezte. A három kézbesítő most már a reggeli első indítással lekézbeshetheti az esti mozgópostákkal beérkező összes anyagot s nemcsak a belvárosban mint eddig, hanem a város egész területén, kivéve annak észak keleti részét.

— Leégett a kaposvári nyári szinkör. Szerdán este fél 8 óra tájban, kigyuladt a régi aréna, melyet most szénaraktárnak használtak. A kár 5—6 ezer korona, mely a biztosítás révén megtérül. A tűz gondatlanságból keletkezett.

— Ellopott löheremag. *Mesits* József hosszutecai vendéglős és gabona kereskedő panaszolta nekünk, hogy f. hó 13-án este hét és 8 óra között a bolt ajtója között álló 30 kgr. löheremagját, eddig ismeretlen tettesek ellopták. — Jó lenne, ha a rendőrség kissé erélyesen nyomozna, talán megkerülnének az esti löheremag tolvajok.

— Munkás baleset. A napokban történt Darányban, hogy Hollender József kőműves amint Csordás József házának tűzfalát meszeltte eközben a létra elcsuszott s ő lezuhant a malteres ládára esett és súlyos sérüléseket szenvedett. A kórházban ápolják.

— Lopás a sirhalomról. Valami elvetemült gazember követhette csak el azt a büntettet, hogy még a halott sirját is meg-rabolja. Ugyanis a kanizsai utcai temetőben Partinger Ferenc sirjáról, eddig ismeretlen tettes 6 darab szép rózsafat elloptat A nyomozás folyik.

volt, — csak ugy találomra adták neki. Halála után ruháit és minden egyéb holmiját elégették, cellájában a falról leszedték a vakolatot s a padlóról a burkolatot s mindent ujjal helyettesítettek, annyira félték attól, hogy az álarcos ember személyiségéről és kiletéről valahol közléseket karcolt volna fel.

Amit nem tudunk és nem is fogunk tudni, az az Eustache Danger valódi neve. Louvois „szolgá“-nak nevezi, valószínűleg alsóbbrendű spiont ért alatta. De mért vesződtek volna ennyit egy közönséges szolgálom miatt abban az időben, midőn oly könnyen eltehettek volna lábálól? Mesébe illő vigyázattal és óvatossággal hurcolják börtönről-börtönre, megvizsgálják az evőeszközét, nem engednek embert a közelébe, 35 évig tartják fogva, mindez arra a feltevésre vezet, hogy Eustache Danger — biztosan ez is önkényesen választott név volt — egészen más társadalmi állásban lehetett, mint egy közönséges szolgálom.

— **Revolveres verekedés Tótujfaluban.** Sokan mentek át a jó potonyiak közül husvét másnapján a közeli Tótujfaluba misére. Különösen a legények közül még délutánra is maradtak ott néhányan és vigadtak a koresmában. Mikor azonban hazatérni akartak a potonyiak s már a kertek alatt voltak, akkor Hajós Pál és György, Kecskés Márkó és Kiss Pál tótujfalusi legények karokkal felfegyverkezve, megtámadták a potonyiakat, kik közül *Gorjanác* Vendelt alaposan elvertek, sőt *Hajós Pál* revolverrel támadt rá, míg *Kecskés Márkó* egy drótszegekkel töltött pisztolyal a vállába lőtt. A súlyosan sérült *Gorjanác*, támadóit följelentette a büntető bíróságnál.

— **Kalapot lopott.** *Zsira Sándor* 17-éves lakatos legény a napokban *Bareson Liebling* Soma rőfös és divatárú üzlete útjában lógó árukból egy fekete kalapot elloptott. Csendőnök a lopott kalapot tőle elköszták.

— **A katonaság élelmezési díja meggyenkben.** A honvédelmi miniszter rendeletintézet Somogyvármegye törvényhatóságához, amelyben a katonaságnak Somogyban történő atvonulásuk alkalmával a szállásadók által kiszolgáltatandó étkezésért a katonai részről fizetendő összeget személyenként (örvestertől lefelé) 65 fillérben állapította meg naponként.

— **Vadházasság után.** A drávasztári koresmában egyik estén egy 9 óra tájban az ablak melletti asztalnál ülve, beszélgettek *Marosics Ferencné* József nevű fiával és *Rozália* leányával, aki *Dervár Márkó* ottani legénnyel majd egy évig vadházasságban élt, de ennek durva bánásmódja miatt kénytelen volt őt elhagyni és visszatért a szülői házhoz. — Ettől kezdve a szerelmes *Dervár* nagyon haragudott *Marosics*ekre s amint belépve a koresmába meglátta őket, nyomban távozásra hívta fel őket. Azonban *Marosics*ék ügyet sem vetettek rá, mire *Dervár* felkapott egy sörös poharat és oly erővel dobta feléjük, hogy a pohár a zárt dupla ablakon az utcára repült. Láttán, hogy senkit sem talált el, kinyitotta biciskáját egyik kezében a késsel másik kezében egy székkel rohant *Marosics*ekre, kik közül *Marosicsné*t verte meg legjobban. A garázda legényt dühöngésében csak nagy nehezen tudták megfékezni a többi jelenlévők. A történetek után pedig a büntető bíróság elé kerül.

— **Nyomtalanul eltűnt.** Mint tudósítók jelentik, *Márkus József* 22 éves baromfi kereskedő f. hó 13-án a bürüsi koresmánál hátrahagyta lovát és kocsiját és onnan Selyére ment — s azóta nem tért vissza. Miután 130 korona pénz is volt nála, félt, hogy bünténynek esett áldozatul. Az eltűnt fiatal ember országos körözést a hatóság elrendelte.

— **A béres és a fécán.** Szegény *Tarró Ferenc* gyöngyöspusztai béresnek is elmegy a guszta a fécán pecsenyétől, mert a bíróságon kívül a szép madárért még 6 korona kártérítést is kérnek tőle. Ugyanis *Prann Béla* ottani intéző feljelentette *Tarrót*, mert ez szántás közben egy fécánkakast agyon dobott, este hazavitte a felesége megsütötte s megették. Ez az egész.

— **Másfélezer ember pusztulása.** Newyork, április 16. A „Titanic” nevű óriási óceánjáró angol személyszállító gőzös, amely kétezernél több utast szállított, elsüllyedt. Mintegy ezeröttszáz utas elpusztult és csak mintegy hatszázan tudtak csónakokon megmenekülni.

— **Furfangos, züllött csalónót** tartoztatott le a rendőrség a múlt héten a Sörház vendéglőben, hol a kicsalt pénzen javába idogált. *Keller Julianna* (Linka) 43 éves szulimáni illetőségű ez a züllött nő, ki *Szuhánék* Györgynét úgy csapta be, hogy Szulimánból Szigetvárra esalta a nővére temetésére és utközben 10 koronát esalt ki tőle, hogy koszorút vesz és 5 koronát majd visszaad. *Szuhánék* a kórházba küldte, de ott azt mondták, hogy ma nincs temetés és ily nevű halott nincs. Ekkor látta, *Szuhánék*ne hogy be van csapva és jelentést tett, s mint fentebb írtuk *Linka* temetett csak hogy a sörházban ahol elis fogták és letartóztatták. Ezután még kiderült, hogy a ravasz nő különféle ürügyek alatt még másokat is megkarosított. Így *Brigovác Anna* tól 5 koronát, özv. *Andrásovics Antalnét* 3 K. és *Bulyáki Pálnét* (szigetvári lakosok) szintén 3 koronát esalt ki, olyformán, hogy zálogban lévő holniját kiváltja. Persze ebből nem volt igaz egy szósem, mert a kicsalt pénzeket elitta.

— **Olvasóink** figyelmébe ajánjuk lapunk mai számában foglalt *Takács János* bádigos és vízvezeték felszerelő hirdetését, mert e kiváló szakember megérdemli a pártfogást.

— **A katonaság és a választói jog.** Érdekes rendeletet bocsátott ki a közös hadügyminiszter. A rendelet a fegyvergyakorlatra behívott tartalékosok képviselőválasztási jogának gyakorlására vonatkozik. Eddig ugyanis úgy volt, ha valakit a tartalékból behívtak fegyvergyakorlatra, a gyakorlat idejére mintegy felfüggesztődött polgári jogának gyakorlása. Ez a jövőben megváltozik, amennyiben a hadügyminiszter legújabb rendelete kimondja hogy a tartalékosok a fegyvergyakorlat, tehát a tényleges katonáskodás ideje alatt is gyakorolhatják szavazati jogukat. A hadügyminiszteri rendelet még az iránt is intézkedik, hogy a képviselőválasztások napján a szavazati joggal bíró tartalékosok polgári ruhában szabadságolándók. Ezt a rendeletet nemcsak a hadsereg keretébe tartozó tartalékosok, de az egész polgári társadalom is bizonyára jóleső örömmel veszi tudomásul, mivel ez nem más, mint katonai részről is teljes elismerése a polgári jogoknak.

Szigetvár cimeres pecsétje.

Az országos községi törzskönyvi bizottság megkereste Szigetvár előljáróságát is, hogy a község cimereinek kérdésében hozzon határozatot. — Ugyanis amikor Szigetvár nagyközség neve az idevonatkozó törvény alapján újból megállapított, a képviselőtestület azon kérést terjesztette elő, hogy pecsét nyomájába az eddig használt címert jövőben is használhassa.

Ezen kérelem nyomán az orsz. levél-

tár kutatásokat eszközölt, melynek eredményeként a következőket közli:

Szigetvár mai pecsétje egészben véve megegyezik a régi pecsét típusokkal. Legtöbbszörösebb vésetű az 1833. évi magyar köriratú pecsét, mely barokk keretű s alulról végig felnyúló homoru ék által három részre osztott kerekded paizs jobb és bal felében az osztó vonalon álló s felemelt ellentétes, egyik lábukban kereszt markolatu egyenes kivont kardot, másikban vérző törökfejet tartó kiöltött nyelvű kettős farku oroszlanokat — az ékben pedig csillag alakú sáncan belül álló egy kapus és egy torony ormos várat ábrázol. — A paizs keretén 5 águ leveles korona nyugszik.

Az országos levéltár véleménye szerint a címerkép megmaradhat az új pecséten is, mely az oroszlanokat kék, a várost pedig vörös színű mezőben tüntethetné fel. (Eddig kék és fehér volt. szerk.)

A cimeres pecsét kérdés a legközelebbi képviselőtestületi ülés elé kerül.

Tarka-krónika.

A iskolából.

Tanár! No fiuk, igen okosak vagytok, mert tölem tanultatok. Eddig én kérdeztelek beanegeteket, most kérdeztek ti engemet. Akinek a kérdésére nem tudok megfelelni, az egy koronát kap tőlem ajándékba.

A tanulók ezer kérdéssel ostromolták a tanárt, de az minden kérdésre emberül megfelelt. Csak *Korpa Miksa*, a számápad egyik ülnöke nem tett egyetlen kérdést sem.

A tanár imígyen szólt hozzá: No, *Miska*, hát neked egyetlen kérdésod sincs hozzám?

— De igen, tanár ur, — válaszolt *Korpa Miksa* félénken. — Mondja tanár ur miben vagyok én teljesen hasonló a trónörökshöz?

A tanár gondolkodik, de nem tud felelni.

— Abban válaszolt *Korpa Miksa*, hogy mindketten a koronára várunk.

A szállodában.

Főpincér: Kérem főnök ur, a 18-as szoba lakója telelarmazza a szállodát, hogy kifosztották nálunk.

Gazda: Ugy? Mikor adta át neki a számlát?

Főpincér: Még nem adtam át.

Gazda: Érthetetlen! Hát akkor miért panaszkodik előre?!

A házasság szentsége.

A dombóvari áll. elemi iskola 6-ik osztályában történt meg, hogy a tisztelendő hittanár a szentségek tanítása közben megkérdezte az egyik tanulótól:

— Mit értesz te fiacskám, a házasság szentsége alatt?

A gyermek minden gondolkodás nélkül adta meg a feleletet ekképpen.

— A házasság szentsége az, a mikor két ember, életfogytiglan való életveszélyeséget köt egymással.

119/1912. ügyszám.

Árverési hirdetés.

A Neumann és Biennenfeld cipőgyári cég megkeresésére ezennel közhírré teszem, hogy a Neumann és Biennenfeld cég szigetvári gyártelepén levő Bernhard Horowitz krakau-i (Dietels-gasse 52) cégnek eladott, de ez által át nem vett (15) tizenöt tucat Sandal havanna 21—25 számú nagyságu, (25) huszanöt tucat Sandal havanna 26—28 számú nagyságu, — (25) huszanöt tucat Sandal havanna 29—34 számú nagyságu, — (25) huszanöt tucat Sandal havanna 35—42 számú nagyságu és (10) tíz tucat Sandal havanna 40—46 számú nagyságu cipő **Szigetváron 1912 évi április hó 29 ik napján délelőtt (II) tizenegy órakor a Neumann és Biennenfeld cég gyártelepén megtartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek el fog adatni:**

A kikiáltási ár:

a., A 15 tucat Sandal havanna 21/25 számú nagyságu cipőre 390 kor. azaz háromszázkilencven korona,

b., A 25 tucat Sandal havanna 26/28 számú nagyságu cipőre 800 kor. azaz nyolcszáz korona,

c., A 25 tucat Sandal havanna 29/34 számú nagyságu cipőre 1000 kor. egyezer korona,

d., A 25 tucat Sandal havanna 35/42 számú nagyságu cipőre 1250 kor. azaz ezerketőszázötven korona,

e., A 10 tucat Sandal havanna 40/46 számú nagyságu cipőre 600 kor. azaz hat-

száz korona.

Árverezni szándékozik kötelesek a kikiáltási ár 10% át vagyis 39 korona, 80 korona, 100 korona, 125 korona illetőleg 60 koronát az árverés megkezdése előtt kezimhez letenni.

Az elárverezendő áru minőségért a megkereső fél semmi tekintetben szavatosságot nem vállal.

Az áru azonnal átveendő és a beígért vételár azonnal készpénzben fizetendő a megkereső cég képviselője Neumann Lipót ur kezéhez.

Ha a vevő az árverési feltételeknek vagy azok bármelyikének eleget nem tesz, a bánatpénzt elveszti s az általa megvett áru az ő veszélyére újból elárvereztetik és az általa beígért és az új árverésen elért netáni kisebb vételár közötti különbségért felelős.

Szigetvár, 1912 évi április hó 19-én.

Dr. Rusa Ernő kir. közjegyző.

Hirdetéseket
 jutányos árért vesz fel
 a kiadóhivatal
 és
Kozáry Ede
 könyvkereskedő.

Gabona-piacz.

Fuchs A. Fia gabonakeres. jelentése szerint
 Arak 50 kilogramonként értetődnek.

Szigetvár, 1912. április 19. é.

Buza	—	K	11,30	140
Rozs	—	"	9,30	940
Árpa	—	"	—	8,50
Zab	—	"	—	9,50
Tengeri	—	"	—	9,60
Bükköny	—	"	—	15,—
Bab	—	"	—	12,—

A mesterdálnok . . .

Cipőm szép és tökéletes
 Benne járni élvezetes,
 Mert ha cipőt szegzek, varrok,
 Rajt' van

kaucsuk sarok.

TAKÁCS JÁNOS

bádogos és vízvezeték felszerelési műhelye
SZIGETVÁR. Kanizsa-utca.

Jelen üzlethelyiségemet házbontás
 miatt április hó 1-től Ka-
 nizsai-utca Krebsz-
 féle házba helyeztem
 át.

Mindennemű javításokat olcsón és pontosan eszközölök.

Vizvezeték, légszesz, fürdőszoba, és kloselt berendezések.		Épület és diszmű bádogos munkákat. Ornament disztiményeket, tető-csucsok tetőcsatornázások, torony fedések, vil-lámháritók és minden e szakba vágó munkákat.
Csatornázások. Villamos csengők be- vezetése. Szivattyus kutak felállítása.		Az összes konyhai cikkek nagy választékban.
Ülő- és fürdőkádak, a legmegteletőbb anyagból,		Meghívásra bárhol azonnal megjelenek.
Költségvetéssel díjtalanul szolgálók.		